

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 6 Iunie st. v.

După multe amânări congresul bisericii române greco-orientale, în sfârșit, se întrunește, și preste câteva zile vom ști, care este adevărata situațiune a Metropolei din Sibiu.

Timp îndelungat s'au vorbit, așa mai cu perdea, multe rele despre conducerea trebilor acestei Metropole; nimeni însă nu s'a îmbărbătat să cerceteze, dacă sînt ori nu adevărate cele ce se dic, ci spiritele au rămas în nedumerire. Astfel nu numai că nu s'a făcut nimic pentru îndreptarea relor, ce în adevăr există, ci i-s'a lăsat fiesce-căruia puțința de a exagera, și de sigur astăzi se dic și se cred despre Metropole foarte multe lucruri neadeverate, prin care creștinii sînt jigniți în sentimentele lor religioase și capul bisericii își pierde tot nimbul, toată autoritatea.

Nu vom cerceta de unde a pornit această „defaimare“, nici vom căuta să ne dăm seamă, de ce aceia, care au pornit-o, n'au stăruit să creeze un puternic curent pentru combaterea relor, pe care le-au denunțat. E însă învederat pentru ori-și-cine, că actualului guvern trebuia să-i vină la socoteală această slăbire a legăturilor dintre membrii bisericii.

Nu mai puțin putea să le vină la socoteală acelora dintre oamenii nostri politici, care nu vîd în biserică decât un mijloc de înfrîurire politică, dacă sînt în biserică română greco-orientală asemenea oameni.

E în adevăr formidabilă puterea, de care poate să dispună un om pus în fruntea bisericii, care are chiar și în cel mai infundat sătuleț agenții ei supuși și organizațiunea cea mai deservită.

Un cap bisericesc, care se bucură și de iubirea obștiei creștinesci și de încrederea cercurilor hotărîtoare, dispune de puterea aceasta după cea mai bună inspirațiune a sa, și nu are nici odată nevoie să pacteze cu cineva, ca să-și câștige adevăr și susținători.

Cu totul alta e pozițiunea capului bisericesc, după-ce i-s'a luat încetul cu încetul autoritatea și a fost mai mult ori mai puțin izolat. Acum și în sus, și în jos el trebuie să se plece, și pentru tot creștinul adevărat este umilitor gândul, că pot să fie oameni, care îi dic: „Lasă, se dispunem de puterea ta, lasă-ne să facem tot ceea-ce voim și ți-le trecem toate cu vederea, ne facem că nimic nu știm, nimic n'am văzut.“

Vom vedea, dacă oamenii de felul acesta au ori nu destulă trecere în biserică română greco-orientală.

Să sperăm deocamdată că nu au.

Ori-cât de bune ar fi scopurile ce se urmăresc, ar fi o tradare față cu părinții nostri, care atât de mult au suferit pentru legea lor, dacă generațiunile de astăzi ar sacrifica cele mai învederate interese religioase unor interese dîlnice.

Întrunindu-se, membrii congresului trebuie să treacă cu vederea tot ceea-ce se petrece afară de biserică și să aibă în vedere numai situațiunea, în care se află biserică.

Există o desbinare adîncă între fiii bisericii, desbinare, care nu s'a produs din biserică, ci din afară de ea.

Desbinarea aceasta trebuie să înceteze, pentru-ca să nu devină din zi în zi mai amenințătoare.

Și nu mai poate astăzi să fie nimeni în îndoielă asupra întrebării, cum și în ce fel se poate pune capăt desbinării?

Întrebarea e clar pusă: mai ținem ori nu la tradițiunile părinților nostri? luăm religiunea în serios? ori biserică nu este pentru noi decât un mijloc de înfrîurire politică?

Dacă ținem la tradițiunile părinților nostri, atunci nu transigem în materie de conștiință religioasă, nu pactăm în cauză bisericească cu nimeni, ci stăruim cu toții, ca fiesce-care să împlinească datoriile ce i-se impun de legile noastre bisericesci.

Nu este nici un interes atât de mare, ca să ne poată determina pe noi a tolera lucruri, pe care legile bisericii noastre nu

le iartă, și nisce apostoli am fi, dacă ne-am împăca cu gândul, că timpurile s'au schimbat și nu mai e cu puțință ceea-ce era în trecut. Aceia, care se împacă cu gândul acesta, se nu se mai pretindă fii ai bisericii, care se scie întemeiată pentru toate timpurile, ci se se declare alți biserici, aședată pe alte temelii, cum s'a declarat o mare parte din poporul german, când n'a mai putut adera la tradițiunile religioase ale părinților sei.

Așa e pusă cestiunea.

Tocmai de aceea datoria elementelor mai tinere este de a se mărgini la punerea în evidență a răului.

Căci nu prin ei s'a produs acest rău, ci prin lipsa de preocupare a acelora, care au avut până acum înfrîurirea hotărîtoare asupra afacerilor bisericesci.

Prin conivența, prin îngăduința, prin nepăsarea lor au ajuns lucrurile aici, unde sînt astăzi. Tot ei au să chibzuiască și asupra mijloacelor de îndreptare și să-și tragă seamă cu conștiința lor, când generațiunile mai tinere le dic:

„Dați-ne biserică, pe care ați primit-o voi!“

Ar fi un lucru foarte comod a trece la ordinea zilei preste nisce cestiuni grele, care nu pot să fie rezolvate, fără-ca să se atingă susceptibilități și să se jignească interese personale; generațiunile noastre mai bătrâne nu vor uita însă, că este în lumea aceasta și o judecată a urmașilor, o posteritate, o istorie.

Urcându-se în scaunul metropolitan, Ioan Vancea de Buteasa el singur a primit întreaga răspundere pentru viața bisericească a unei părți, jumătate aproape, din România țărilor coroanei ungare, și nimeni nu va îndrăzni să pună la îndoială sentimentele de recunoștință, de care sîntem pîntrunși cu toții, când vedem, că nu numai a păstrat moștenirea primită, dar' cu ajutorul contemporanilor sei a dus lucrarea mai departe, și poate să le dică urmașilor: Eată ce am primit și eată ce am mai adăugat noi din al nostru!

Șaguna a lucrat o viață întreagă și le-a dîs contemporanilor sei: Dacă mor eu, se nu mai fie un singur om moștenitorul meu, ci voi toți, care ați lucrat dimpreună cu mine, toți împreună să luați în primire creațiunea noastră și să duceți mai departe lucrarea noastră.

Posteritatea îi întreabă acum pe contemporanii lui Șaguna: Oameni ai unui timp mare pentru noi! ce ați făcut cu moștenirea, pe care ați luat-o în primire, ca să ni-o transmiteți nouă? Ce sînteți voi fără de dînsul?!“

Dela moartea lui Șaguna și până astăzi viața bisericii române nu pare a fi fost decât un lung șir de frîmătări, pentru-ca un frate să tragă pe sfoară pe celalalt, o lungă ceartă asupra beneficiilor, pe care oferă biserică, o lungă luptă pentru puterea lumească, pe care și-o poate câștiga cel-ce abuzează de aședămintele bisericesci, un lung catastif de defaimări și îngăduințe reciproce.

Așa pare, și congresul ce se va întruni poimîne va avea să ne dovedească, că nu este așa precum se pare și că, admițîndu-se mirenii la conducerea afacerilor bisericesci, biserică n'a devenit o reu-niune preocupată de interese dîlnice.

Sîntem creștini și datorii a ne impune abnegațiunea de a arunca vîlul uitării preste greselile deosebite ale trecutului, aceasta însă numai, dacă ni se dă toată siguranța, că nu se vor mai întîmpla pe viitor cele ce s'au petrecut până acum, numai dacă fiesce-care dintre noi admite sfințenia datoriiilor, pe care le-a primit, și arată cuvenită tărie sufletească de a le împlini.

Revistă politică.

Sibiu, 6 Iunie st. v.

Correspondența semi-oficială „O. É.“ dela 16 l. c. ne semnalează nisce crise ministeriale în sinul cabinetului Tisza. Comunicatul, pe care oficioasa corespondență litografată din Budapesta îl publică în fruntea ei, e de următorul cuprins: În curînd se vor ivi în sinul cabinetului

Foița „Tribunei“.

Regi nebuni.

După-ce Ludovic al II-lea a murit, se pare a fi de oare-care actualitate a ne aduce aminte de regii, care fuseră de aceeași soarte cu nefericitul rege bavarez. Ne mai vorbind de regele babilon Nebukadnezar, nici de împăratul roman Caligula, care ținea că el e Iupiter și a numit de consul pe calul seu, numai decât în al 14 secol ne întîlnim cu regele Carol al VI-lea. Curtisanii lui îl numiau „cel iubit“, istoria lumii i-a dat însă predicatul de „nebun“. Încă în tinerețele sale avea cele mai curioase înclinări, și din jocurile, pe care le juca cu curtisanii lui, cu marmousetii, precum se numiau în batjocură, se putea deduce nebunia, care îl întunecase mai târziu. Groaznica boală a izbucnit, când Carol era în al 24-lea an al vieții. Atunci devenise visionar și privi odată de o aparentă supranaturală pe un moșneag ce îi eșise în cale cu privilegiul unei procesiuni. În anul 1393 a trebuit să predea frînele guvernării și spre providerea afacerilor țării s'a instituit o regență. O consecuență a nebuniei sale — nu vom discuta, dacă e fericită sau nefericită — a fost descoperirea jocului de cărți. Anume spre a omorî urîtul bietului rege, s'au descoperit cărțile de piquet. În secolul al 15-lea a fost earăși un rege francez, nepotul lui Carol al VI-lea, crudelul dar' diplomatul și eruditul Ludovic al XI-lea, care în ultimele zile ale stăpînirii sale a fost cuprins

de nebunie. Grozave fantasmagorii și halucinațiuni îl torturau până-ce se spăriașe odată de propria sa umbră și fu apoi de jumătate nebun transportat în castelul Plessis la Tour, unde i-s'a terminat viața, fără de a fi ajuns însă lucrul la instituirea unei regențe.

La pragul secolului al 16-lea vedem din nou o țeară condusă de o regență, era Spania. Aci însă n'a fost un rege, ci o regină, care era cuprinsă de nebunie, — Iohanna, numită în istorie „nebuna“, se chiamă nefericita regină din Castilia, care joacă oare-care rol și în istoria Ungariei. În secolul al 17-lea găsim numai un singur monarch, care a devenit smintit. Acesta a fost Mustafa I, împăratul Osmanilor, care s'a supt pe tron după moartea lui Ahmed I în Noemvrie 1617, și care din pricina notoriei sale nebunii a fost patru luni mai în urmă prin un Feota al Islamului Șeik-Ül depus și închis în grădina vechiului Serail. Acolo își petrecea timpul prin aceea, că îndopa pescii aurii cu dubloane de aur. În Maiu 1622, după uciderea nepotului seu Osman II. prin Ianiciieri, ajunsese Mustafa earăși pe tron (unicul monarch în istorie, care cu toate că era declarat de nebun, a ajuns earăși pe tron.) N'a stat însă pe tron nici un pătrar de an. În secolul al 18-lea a devenit nebun regele Spaniei Ferdinand al VI.

După moartea mult iubitei se soții Maria Barbara nefericitul rege căduse într'o melancolie incurabilă. Boala se desvoltase tot mai tare și se formase într'o completă stupiditate. Ferdinand a fost transportat la Villa Vicosa, unde după

un an a și murit. Tronul Danemarcei încă a fost cuprins de această groaznică soarte. Regele Cristian VII, acela care a arestat pe soția sa și a dus la șafot pe ministrii sei Struensee și Brandt, a fost la anul 1784 cuprins de o nebunie incurabilă și dus în castelul din Rendsburg, unde a petrecut 24 ani și a murit la 13 Martie 1808. Foarte mult s'a fost discutat și asupra stării sanitare a lui Ludovic al XV-lea din Franca. Cu toate că unii istorici contestau, că el ar fi fost smintit, astăzi toți sînt în clar cu aceea, că în cel din urmă doi ani n'a fost cu mintea toată. Secolul al 19-lea a avut trei avant-curieri ai lui Ludovic al II. Înainte de toate a fost Georg al III din Anglia, care a trebuit la 10 Ianuarie 1811 să părăsească tronul și să meargă în castelul din Windsor, unde a stat sub paza ducelui de York vre-o 40 de ani și apoi a murit în vîrstă de 82 ani.

Celalalt a fost regele Prusiei Frideric Vilhelm al IV, cel mai bătrîn frate al împăratului german. Eruditul și talentatul monarch, care înzadar a căutat în Elveția și Italia vindecarea sănătății lui spirituale, a renunțat la puterea regească și a depus-o la 1857 în mâinile prințului-regent Vilhelm, care preste patru ani s'a supt pe tronul Hohenzollern-ilor. Al treilea e Murad al V, urmașul ucisului Sultan Abdul Aziz. Al patrulea e nefericitul rege bavarez Ludovic al II, care a avut cel mai tragic sfîrșit — care s'a sinucis.

Schinteute în cenușă,

adunate de Ioan P. Lazar, învăț. în Șimleul-Silvaniei.

a) Proverbe armenesci.

Cine să lucre...? ..Eu și tu. Cine să mănânce...? Eu și tu.

*

Oțetul prea bun, — sparge butea.

*

Dacă vești că apa nu te urmează, — urmează-o tu.

*

Dacă cade lemnul, — se află destui tăietori.

*

Cine cade în apă, — n'are de a se teme de ploaie.

*

Înnotătorul bun, — n'atinge pămîntul cu picioarele.

*

Cunosc multe poesii, — dar' nu le știu cânta.

*

Pe cel mut, — numai Dumnezeu îl pricepe.

*

Numai pe acela îl putem numi om, care scie — ceti.

*

O minte este bună, — două și mai bune.

*

Începe la mic, — ca să poți ajunge la mare.

*

Puiul se poate vedea în ou, — copilul în leagăn.

*

Un drac practic, e mai bun ca un ânger ne-practic.

*

Tisza mai multe schimbări. Împărtășirea despre iminenta demisionare a ministrului de comunicațiune baron Kemény, care a circulat înainte de asta cu săptămâni prin toate foile din țeară, se pare că după-cum ni se spune nouă din parte foarte autentică, nu e chiar nemotivată. Într-o formă și mai hotărâtă ni se împărtășește apoi, că se pune în perspectivă demisionarea ministrului baron Orczy și a ministrului de comerț, contelui Paul Széchenyi. Conte Széchenyi se simte îndemnat la acest pas în urma incidentelor, din cele din urmă ședințe parlamentare. Aceste schimbări de ministri nu stau nici într-o legătură cu evenimentele celor din urmă zile. Se vorbește, că baronul Orczy se retrage dela postul seu din considerări sanitare.

Cu privire la războiul vamal cu România ministrul-president ungar Tisza, ca ministru de interne, a adresat tuturor municipiilor următoarea hârtie:

„Starea de lucruri, ce a intrat dela 31 Mai a. c. începe în urma încetării rapoartelor convenționale internaționale cu România, poate să fie foarte desavantajoasă pentru acei industriași, care își vindeau produsele lor aproape exclusiv în România. În urma acesteia trebuie să se useze ori-ce mijloc ce stă la dispoziție, spre a se înlătura pericolul și spre a se garanta în locul piețelor române nouă piețe pe seama produselor industriașilor noștri, ce sunt amenințați cu o criză. Cu această importanță cestiune se ocupă deja sub controla respectivilor ministri de resort o conferență anume convocată, care până când cestiunea va fi pentru o radicală soluție pregătită, a pus pentru înlăturarea crizei acea condițiune, ca atât autoritățile statului, cât și alte oficii să-și acuireze toate trebuințele, precum postav, țoale, mărfuri de piele, hârtie, funii, pânzătură, perii, mături etc. dela industriași din țeară în scopul sprijinirii acestora.

„Conferența a pus mai departe acea condițiune, ca toate trebuințele pentru gendarmerie să se procureze dela industriași din țeară, care sunt amenințați de o criză. Provoacă deci municipiul, să-și țină de o patriotică datorință a dispune cu toată energia și a lucra pe toate căile iertate într-acolo, ca produsele industriașilor din țeară să aibă prioritatea, ca astfel intențiunile numitei conferențe să se realizeze în cele mai largi cercuri. Tisza m. p.”

După-ce în cercurile politice a dispărut încâtva amețea produsă prin catastrofa ce a izbucnit deodată în Bavaria, vor veni la ordinea zilei greutățile situației politice, pe care le învoală textul constituțiunii regatului. După-ce camera senatorilor și-a fost ales comisiunea pentru regularea cestiunii de regentă, în ședința de alaltăieri s'a întâmplat alegerea unei asemenea comisiuni și în camera deputaților. Din vorbirea, cu care s'a adresat alaltăieri baronul de Frankenstein către senatori și în care nu se face nici o amintire de numele regelui Otto, se deduce, că majoritatea conservativă dorește regentă. De altă parte în München se indică, că cea mai bună soluție a greu-

taților ar fi abdicarea nebunului rege Otto, în care cas ar urma pe tron prințul Luitpold. Din Berlin încă se depeșează, că o abdicare a regelui Otto ar fi o soluție, care și în cercurile normative de acolo ar fi cu multă simpatie întâmpinată.

Din Bucovina.

Urmările războiului vamal.

E închisă frontiera între Austria și România. Căusele închiderii, atât pentru Austria, cât și pentru România au fost îndestul lămurite și de foile germane și de cele române. Să abstragem de lovirea comerțului celorlalte provincii din Austria și să privim pe scurt influența, care rezultă din această măsură pentru țeara noastră.

În Ifcani e liniștea cea mai mare. Trenurile nu mai cursează ca mai înainte. Ele nu mai vin, nici nu mai merg îngreuiate cu fel de fel de fabricate și produse. Numărul cel mare al neguțătorilor a dispărut, căci nu mai are ce căuta. După luptă vine pace și liniște. Această liniște o aflăm și în celelalte puncte de comunicație, în Mamornița, Mihaileni, Țureni, Nemericieni și Cornul-luncii.

Bucovina, sau mai potrivit dicând, Bucovineanul bășinaș e un popor agricultor și el produce de regulă numai pentru casa sa. Am crede că el e puțin atins prin introducerea tarifului vamal autonom și mica lovire ar fi indirectă. Nu e însă așa. Dacă gândim la principiile satorite în economie, dacă scim cum stă în raport prețul și cum atâră el dela întrebarea și căutarea unui produs, atunci trebuie să dicem, că țeara noastră e și direct lovită.

Simptotice este introducerea tarifului vamal pentru poporul dela munte. E cunoscut că jumătate din țerișoara noastră e acoperită cu păduri. Carpații — acest izvor nesecat — produc lemnul necesar nu numai pentru întreaga țeară, ci ei ne permit a exporta și în străinătate. În România și de aici și în alte țeri se duce lemnul nostru în diferite forme. Munteanul taie brații și fagii seculari și face din ei cu ajutorul fereștreelor purtate de apă, scânduri, lațuri și dulapi, sau cu ajutorul toporului sau bărdii îi prefacă în butuci și bărne, sau le dă formă de draniță. Iarna întreagă află în munte mii și mii de oameni lucru îndestul. Iarna și vara se încarcă acest material și se transporta până la frontiera României. Făcea și plăvia mult acest transport, căci dela frontieră, unde se descărca lemnul, își încălca Munteanul carul cu păpușoiul român și se înturna voios îndărăt. Dusul și întorsul era pentru el împreunat cu câștig. Exportul lemnului e acum supus unui tarif vamal atât de mare, încât e el cu neputință în România, el îl interzice cu totul. Urmarea interdicției e, că întreținea și căutarea lemnului nostru e redusă și această reducere micșorează prețurile. Poporul dela munte e lovit direct. N'are cu ce să mai vină așa de adese la țeară. Și el totuși e nevoit să vină, căci îi lipsesc pâinea, cu care să se hrănească. El va veni mai rar și numai atunci, când nevoile îl vor împinge, când gospodina și copiii vor striga să le dea de mâncare. Și-a lua boii din ocol și — mânăși, stăpân, și vite — vor pleca la locul cel mai de aproape ca să-și cumpere păpușoiul trebuincios.

Pentru export nu mai putem produce și pentru-că nu putem, de aceea multe fereștree, topoare și bărdii vor odihni. Ce vor face oamenii, cari trăiau din munca mânilor lor, dacă li s'a luat lucrul? Vor fi nevoiți să-și caute lucru. Își vor lua sumanul între umeri și unde îi vor duce ochii, într-acolo își vor îndrepta pașii.

În urma îngreunării exportului de lemne vor dispăre sumele de bani din țeară și în loc să mergem economicese înainte, ne însușim mersul racului.

Poporul dela țeară se ocupă cu lucrarea pământului. Ară și seamănă puținele sale făci și așteaptă toamna ca sf. Pasci să vadă, cât se-și oprească pentru iarnă și cât se poate vinde. Deși această lucrare nu e rațională, ea totuși produce pentru trebuințele casnice și rămâne un rest mic chiar și pentru vânzare. Primăvara, când îi lipsia gospodării agricultor sămânța necesară, mergea în țeara din migieșie și și-o cumpăra. Toamna când nu-i ajungea numărul corețelor vândute, și-le aducea din România. România era pentru el acel vecin bun, cu care își ajuta la nevoie. S'a introdus tarif vamal și pentru pâine și fiecare ban din tarif lovesce amar în poporul nostru.

Deoarece sîntem la pământ, vom să amintim despre un fapt trist din zilele noastre.

E cunoscut că libera proprietate a fost și este pentru noi un rău foarte mare, deoarece s'a încărcat pământul cu datorii, care din care mai felurite și mai seducătoare. Cu puțința de a încălca pământul cu datorii e în principiu pentru agricultură un pas de înlăsurare și înaintare. Această îndatorire însă nu-i mărginită și pentru-că nu-i mărginită, de aceea am văzut mulțimele de nenorociri în țeară. S'au vândut pământuri, s'au scos din case gospodari și numărul săracimii a crescut. Țeara geme de sărmani, și acestia aflau lucru în România și cu banii câștigați își cumpărau de acolo pâinea necesară, sau luau pământul în jumătate și toamna își aduceau munca lor acasă. Tariful vamal a lovit și această clasă din popor. În loc să se ușureze sarcina, ea s'a îngreuiat.

Noi nu producem deajuns pâinea trebuincioasă pentru consumul nostru. Am importat întotdeauna din alte țeri și mai ales din România, deoarece cea pâine ne pria și ne convenia mai bine, atât prin calitatea, cât și prețul ei. Și pentru acest factor atât de important pentru viața noastră s'a pus tarif vamal.

Să tăcem, căci aceste măsuri, sînt după părerea noastră în interesul nostru; va crește și va înflori agricultura noastră.

Să nu ne plângem de neajunsuri; ce ne trebuie, vor căuta alții să ne importeze. Va veni o mulțime de pâine din Ungaria, căci doar închiderea frontierei e în interesul statului ungar și numai pentru dragul lui pierde Austria milioanele de fl., ce le câștigă în România. Ne temem însă de una. Avem frică, că se vor uni capitaliștii noștri din țeară, vor da mână frățască și vor lua în posesie comerțul de pâine. Se vor forma societăți și ele vor dicta în țeară prețurile, le vor ridica și scade după placul lor și noi trebuie să ne supunem, căci ne lipsesc capitalurile. Acel regulator al prețurilor, concurența a dispărut.

Omul de ce se teme, de aceea nu scapă, și spre întărirea acestor cuvinte trebuie să amintim un lucru întâmplat la noi nu de mult.

Mai înainte vreme se importau vite din România și în fiecare săptămână se vindeau ele cu sutele prin orașele din Bucovina. Mulți Români trăiau din acest negoț și mulți din ei și-au câștigat averi. Erau bune acele vremi și țeara începea să înflorească. Dar' bucuria n'a ținut mult. Cu anevoie s'a născocit o lege și această lege interzice importul vitelor și pedepsește pe culețător. Crudă lege pentru noi! Ni s'a luat din mână un negoț, fără-ca să ni se dea altul în schimb. Această lege a scurtat viața poporului nostru. Și bietul Bucovinean cu greu se despărția de obiceiul seu și pentru această culețare era neîntreperit pedepsit.

Să mergem mai departe. Credeam că vitele din țeară vor crește în preț și a fost numai credința. Nime, nici un neguțător străin nu mai vedeai prin țeară și vitele noastre nu mai erau nici întreabate nici cumpărate. Însă nu numai atâtea. Neguțătorii din țeară, capitaliștii s'au aliat și comerțul de vite e în mâna lor. Ei ne dictează prețurile și noi ne supunem; ei cumpără ieftin și vând carnea cu prețurile cele mai mari. Acest adevăr îl cunosc și-l simt prea bine locuitorii de prin orașe, și suportă cu greu monopolizarea acestui comerț.

Ne temem să nu se întâmple și cu comerțul pâinei, cum s'a întâmplat cu cel al vitelor.

Inchiderea frontierei e simțitoare și aspră pentru provincia noastră și îndeosebi pentru poporul român, deoarece cea e în migieșia cea mai mare cu regatul român și deoarece cea a fost prin timp îndelungat în atingeri comerciale cu statul din partea ceealaltă.

De ce trăiesc migieși în prietinie și bună înțelegere? Pentru-ca se poată împrumuta vita sau ciurul, care-i lipsesc și să-și poată acoperi nevoile.

De ce se nu fie așa și între două state în migieșie?

Credința nu ni-o poate lua nimenea; noi credem și așteptăm dela deputații noștri din camera din Viena — ei cunosc țeara și sînt conșcii de îndatoririle lor — că ei vor lucra pentru restabilirea stării mai dinainte.

(„Revista Politică“).

La catastrofa din Bavaria.

Obducțiunea cadavrului regelui a dovedit, că părerea psihiatrilor cu privire la morbul suflatesc al regelui a fost cu totul corectă. Toți medicii, care au luat parte la obducțiune, au scris prototocolul și s'au unit în părerea, că abnormitățile aflate în craniul, inima și celelalte organe ale regelui sînt dovezi sigure despre morbul suflatesc, de care a suferit. Aceste abnormități provin parte din o dezvoltare abnormală parte din moruri, anume din aprinderi cronice mai vechi și mai nouă. Este important, că și medicul de curte al regelui Dr. Schleiss, despre care se vorbea că ar fi fost contra declarării regelui de nebun, după obducțiune a recunoscut morbul regelui.

Înmormântarea se va face, după-cum am anunțat ieri, Duminecă. Curtea noastră imperială va fi reprezentată prin principele de coroană

Atunci mergi acasă, când e masa așternută.

Până când cel gras va deveni perit, — până atunci cel perit de mult va fi — mort.

Poftesc vecinului tău o vacă, ... ca ție să-ți dea Dumnezeu două.

Ceea-ce pentru pisică e jucărea, — aceea pentru șoarece e — moarte.

Pesce în apă, ... n'are nici un preț.

Mai bine să-și peardă omul ochiul, ... decât renumele.

Dă-mi Doamne mintea Românului, — cea mai de pe urmă.

Ceea-ce vântul aduce, ... vântul și duce.

Cănele rău toate le apucă, ... ca altora să nu le ajungă.

A fugi ... încă e măiestrie.

Apa își va afla calea sa.

Vorbește puțin, ... că de aceea vei auzi mai mult.

Cel-ce vorbește drept, ... să fie cu un picior în scărița dela șeaună.

O floare, ... nu face primăvară.

O mână, ... nu poate aplauda.

Aurul e mic; dar' prețul e mare.

Cănele când e acasă, ... e foarte bun.

Când ți-ai pierdut banii de jumătate și apoi încetezi de a te mai juca, ... ai câștigat.

Numai cel-ce are barbă, ... poate să ridă de cel span.

S'a coborât de pe cal și s'a suit pe — măgar.

Când te joci cu cănele, — să aibi și băta în mână.

De lovitură măgarului ... feresce-te.

Atunci bate ferul, ... când e cald.

Ia băta în mână și cănele tâlhar, ... te va pricepe.

Omul supărăcios, îmbătrânește iute.

Dacă pâinea e gustoasă, ... atunci pentru mine e tot una ori-cine a copt-o.

Doarme pentru sine, — trăiește pentru alții.

Până când Mărița s'a gătit, a trecut sf. slujbă.

Nebunul când a mers la ospet a dis: „Aici e mai bine, decât acasă“.

Rosa totdeauna sub rosar — cade.

Nu tot ce-i rotund, e măr.

Ce se pricepe măgarul la mandule?

Rana, care ți-o va cauza sulița, o poți vindeca; dar' ceea-ce ți-o cauzează limba, — nici odată.

Măgarul scie să înnoate în șapte chipuri; dar' când vede apa, pe toate șapte — le uită.

b) Despre bărbați și femei.
(glume și nu prea)

Este ceva mai tare decât tăria bărbătească și asta e — slăbiciunea femeii.?

Muierea o singură comoară are: durerea; dar' aceasta este a ei și nu o împărtășește cu nimenea. Eötvös.

Dacă ne iubesc o muiere, ... ne va ierta și cele mai mari greșeli; ear' dacă ne uresce, ... și adevărul încă l'va nega dela noi.

Jean Paul.

O inimă femească sdruncinată adese-ori seamănă cu acel strugur, care deși este zdrobit și turrit ... ne întinde cea mai dulce beaură.

Dacă Dumnezeu ar fi voit, ca muierea să domnească preste bărbat, de sigur o-ar fi creat din capul aceluia; dacă ar fi voit să o creze

de subjugat bărbatului, o-ar fi creat din picioare; — dar' fiindcă o creă ca să-și fie numai soț bărbatului ... o creă din coasta lui. Sfântul Augustin.

Sărmanele femei! Dacă ție „nu“, domniile naturei le numesc ... fără inimă; dacă ție „da“, le numesc slabe și numai dau din umeri.?

Un bărbat, de ar fi chiar și numai de paie, mai mult cântăresce decât o muiere, de ar fi chiar de aur. Proverb turcesc.

Muierea sau uresce sau iubesc, cale mijlociă la ea nu este. Seneca.

O pělăriă mai mult ajunge ca o sută de nărâmi. Proverb italian.

Feresce-te de muierea frumoasă, ca de piperul cel tare.?

Ori-ce răutate ... e nimica prelungă răutatea femească. Sta scriptură.

Ca drumul petros, pentru picioarele omului bătrân ... așa este muierea limbută pentru bărbatul blând. Sta scriptură.

Grația muierei încă și din păstorul de vite face ... cavalier. Gascon.

Ce e mai ușor ca peana? ... pulberea. Ce e mai ușor ca pulberea? ... vântul. Ce e

Archiducele Rudolf. Asemenea vor fi de față principele de coroană al Germaniei, regele Belgiei și un reprezentant al republicii franceze.

O telegramă a lui „Budapester Tagblatt” din München aduce știrea, că în cercurile hotărâtoare politice din Bavaria ar exista intențiunea de a proclama pe prințul Luitpold de rege și nu pe prințul Otto.

Aceasta pentru-ca picipiul legitimității prin proclamarea unui nebun notoric se nu fie dus ad absurdum. Este numai greu a afla pentru aceasta formula de drept, de vreme-ce prințul Otto nu poate subscrie documentul de abdicare. Tot așa, spune mai departe telegrama numitei foi, se privește lucrul și în cercurile hotărâtoare din Berlin.

Se privește de o anomalie, ca un nebun să stea pe tronul Bavariei, numai pentru-ca literatura constituțională să fie satisfăcută. Se presupune, că camera bavareză va lua inițiativa pentru o schimbare grabnică a constituției în acel punct. Pentru cazul acesta se asigură spriginul moral dela Berlin.

Înmormântarea lui Gudden s'a întâmplat în 16 Iunie. Publicul a asistat în număr colosal. Toți ministrii au fost de față. Membrii casei regesci au trimis frumoase cununi de flori.

Cronică.

Curtea imperială-regală din Viena va purta dolii pentru decedatul rege Ludovic II de Bavaria începând de astăzi în decurs de 16 zile.

Numire. Maiestatea Sa s'a îndurat preagratios a numi pe presidentul tribunalului reg. din Sibiu Francisc Székács de vice-president la tribunalul reg. din Budapesta.

Tragerea obligațiilor urbariale transilvane pentru primul semestru al anului 1886 se va întâmpla în 26 Iunie, înainte de ameați în localitățile oficiale ale direcțiilor fondurilor urbariale transilvane.

Aniversarea dăii înmormântării metropolitului Andrei baron de Șaguna. Din Tâlmăcel ni se scrie cu datul de 3/15 l. c.: Astăzi a treia zi de Rusalii, ca ziua încheierii anului școlastic 1885/6, pentru a nu trece cu vederea cea mai însemnată sărbătoare a Românilui, ce cade în 16/28 Iunie, a înmormântării „Marelui Andrei” s'a arangiat din îndemnul Ioan Pulca o cunună învâtoarească în biserică noastră gr.-or. din loc, pentru odihna eternă a sufletului Marelui bărbat, un serviciu divin funebral după următorul program: 1. S'a executat de părintele Nicolae Secărea o misă funebrală. 2. După aceasta s'a celebrat un parastas solemn decătră ambii preoți locali Dimitrie și Nicolae Secărea. 3. S'a ținut decătră învâtoarească dirigent Ioan Pulca o cuvântare pătrunătoare, care a stors lacrimi de durere la mai mulți din publicul înrunit; și în fine 4. S'a cântat decătră elevii școlari sub conducerea ambilor învățatori Ioan Pulca și Dimitrie Secărea, poezia „Româniște mult cercată” încheiându-se sărbătura cu împărțirea elevilor școlari cât și publicului întreg cu colivă pregătită spre acest scop solemn de stimata doamnă notăreasă Ana Smigelski.

Societatea de lectură „Inocențiu Micu-Clainiană” a teologilor din Blaj înședința de constituire ținută în 27 Maiu st. n. a. c. și-a ales noul comitet pentru anul școlastic viitor

mai ușor ca vântul? muiera. Și decăt aceasta mai ușor? nimica.

Proverb latin.

Nu este mânie ca mânia muierii. E mai ușor a locui cu leu și cu bălaur într'un loc, . . . decăt cu o muieră mâniașă . . .

Sta scriptură.

Dacă e urită o muieră... nu ne place; dacă e frumoasă, . . . îi place altuia; dacă e avută, . . . bărbatul e sărac; dacă e săracă . . . e greu a o susține; dacă e înțeleaptă, . . . voiesce ca ea să domnească; dacă nu . . . nu se scie supune.

Hippel.

Muiera nu poate fi: nici inventator, nici martor și nici jude; jurământ nu poate pune . . . cu atât mai puțin poate porunci.

S-tul Ioan gură de aur.

Muiera rîde când poate, — plînge — când voiesce.

Proverb francez.

Bărbaților! Dacă voiți a cunoaște pe o femeie, . . . studiați-o din o cuvenită depărtare, pentru-ca apropiându-vă de dînsa, vî va cuceri inima și va influența asupra judecării. . . . ?

(Va urma.)

în persoanele următorilor domni: președinte Ioan Deac, cleric de anul III; redactor la foaia „Furnica” Aureliu Pop, cleric de anul III; secretar Aureliu Hulea, cleric de anul II; cassar Atanasie Bologa, cleric de anul II; controlor Iov Babușiu, cleric de anul I; bibliotecar Petru Gorea, cleric de anul I; — rămânând a se alege cu începutul anului școlastic viitor notarul ședințelor dintre fitori clerici de anul prim. Blaj, 16 Iunie 1886. Macaveiu Groze, președinte. Georgiu Chețianu, secretar.

Măsuri în contra morburilor epidemice. În ministerul de externe din Viena se țin consultări sub conducerea șefului de secțiune Szögyény pentru stabilirea măsurilor, ce sînt de luat în contra morburilor epidemice, încoșeși a cholerei, care a erupt în statele vecine.

Floricel de stil maghiar. „Budapesti Hirlap” aduce un feuilleton sub numele „Zürzvarologia”, în care cu mult haz documentează, că turburările din Budapesta sînt lucruri nemțesc, căci Maghiarul neaș nu este capabil pentru așa ceva. În expunerile sale cu multă iubire se gîndesc și la noi Români, întrebându-se: Aflatu-s'a vre-odată un Iancu maghiar, o ceată ca a lui între Maghiari, care să măcelărească copii noverstnici și bătrâni cărunți, să aprindă și să prădeze? Pentru așa ceva numai Valachul este capabil, odrasla credincioșilor lui Horea și Cloșca. Infamie Maghiarul nu a comis nici odată. În el toată picătura de sânge este curată Așa serie o foaie maghiară susținută de fruntași politici și aristocrați, la care colaborează mai mulți oameni cu renume literar, în era . . . „kultur-egylet”-urilor!

Furt la postă. Între Panciova și Becicherecul mare s'a întâmplat un furt de poștă. Făptuitorul este chiar postillonul. Suma furată a fost 2000 fl., dară s'a aflat deja întreagă.

Proclamarea regatului bulgar. „Telegraphul” din București scrie: „Sîntem autorizați a declara, că șgomotele privitoare la proclamarea regatului bulgar sînt pure invențiuni. Această șcire o avem dela persoane înalte din Sofia”.

Moartea unui mușcat de căne turbat.

„Voința Națională” primește din Paris o corespondență despre moartea lui Gagu, a unui dintre cei opt Români, care au fost mușcați de căni turbați și care au stat sub tratamentul lui Pasteur. Eată interesanta scrisoare:

Trebuie să fi ajuns până acum în țeară cei șese din opt Români, cari au fost mușcați de căni turbați și cari au urmat aci în Paris tratamentul d-lui profesor Pasteur. Cât erau aci, bieții oameni făceau șocoteala dăilor, cât aveau să mai stea.

Din nenorocire însă unul din ei n'a putut avé bucuria să se mai întoarcă s'e și mai vadă nevasta și copiii, de cari vorbira mai la fiecare moment. Cu câteva oare înainte de plecare a început să prezente cele dintăiu simptome de turbare. În ajun îl durea puțin capul, i-se părea, că e prins de friguri, că nu e bine. Dl Dr. Brailov, care a fost însărcinat cu îngrijirea acestor opt bolnavi, i'a dat un tratament.

Sămăbata trecută, 5 curent, bolnavul începuse deja să fie foarte neliniștit: refuza mîncarea și beutura, suia și scoboria scările hotelului, gemea și se plimba pe bulevardul St. Michel, unde le era gazda. Dr. Brailov și cei cari îl încungiurau au convenit s'e-l ducă la „Hotel-Dieu”, căci în starea în care se afla nu mai putea sta la hotel. Dl director al spitalului a binevoit s'e-l primească de urgență și s'e-l pună într-o cameră a parte în serviciul profesorului Richet.

După-ce l'a lăsat sub îngrijirea spitalului, dl Brailov s'a dus la legație și la d-l Pasteur, pentru-ca să anunțe despre cele întemplate. Îndată-ce a auzit, dl Pasteur a și plecat dela laboratoriu sau de pe rue d'Ulm însoțit de un ajutor și de cele necesare, pentru a face o inoculație la 4, una la 8 și alta la 12 seara; căci d-sa tot spera s'e-l scape, după-cum a mai scăpat pe un Rus și pe un Italian, dacă nu m'e înșel. Dar' când a ajuns la „Hotel-Dieu” era preste puțință să se apropie cineva de bietul nenorocit. În cele două oare, cari au trecut dela intrarea lui în spital, boala a mers cu atăta repediune, încât a și ajuns la perioada a doua a furiei. Pe maica-supraveghietoare a încercat s'e o mușce când a vrut s'e-l mîngăie, s'e să facă că îl trage pe pept, după-cum i-se recomandase. Biata călugăriță, cea mai bătrână dela „Hotel-Dieu”, abia a avut timpul să eaze și s'e-l încue cu cheia. Atunci el a început să dea cu pumnii în geamuri, să amenințe pe toți cari voiau să se apropie de dînsul cu un scaun, pe care maica nu l'a putut lua îngrabă. La cel mai mic șgomot, pe care îl auzia prin pregiur, răcnia din toate puterile. Convulsiiunile farinului și supraexcitațiunea, în care se afla, îl făcea să sufere. Dl Pasteur, care a stat aproape o oară lîngă el, era foarte contrariat, că n'a putut câștiga timp, deoarece-ce dela plecarea din Vaslui și până la 25 Maiu, când li s'a făcut prima inoculație, trecuseră mai bine de 15 zile.

Ioan Gagu era mușcat la coada sprincenei stîngi și dl Pasteur a constatat, că totdeauna mușcările la cap sînt mai periculoase, după-cum s'a vădut și cu Rușii, cari au murit la Hotel-Dieu. Dl Richet, profesor de clinică chirurgicală, a dîș că tot așa este și cu celelalte traumatisme dela cap.

Până seara starea de agitație a șermanului nostru compariat a mers din ce în ce crescînd. Dînd mereu în ușa cu mîinile, cu picioarele, cu scaunul, a isbutit s'e o desfundă și în partea de

jos. Ca s'e-i poată pune cămașa de forță, au trebuit să între la el 8 oameni cu plăpămi în cap. A doua zi era culcat în pat și legat cobză. Nu mai era înșe așa de excitat; intrase în perioada din urmă. Vorbira fără nici un șir, nu cunoșcea pe nimeni, credea că toți sînt Români și că nu vor să vorbească cu el. Când i-s'a propus să bea apă ori vin, a întors capul și a dîș, că ar vr'e să mîncăne. Maica i'a adus de mîncare, dar' el a refuzat. Internul serviciului, dl Lyon, i'a făcut vînt cu batista, lucru care a determinat convulsiiuni puțin pronunțate. Bolnavul a dîș, că l'a spăriat.

Pe la 11 oare, dl profesor Grancher, care face inoculațiunile în laboratorul dlui Pasteur, a venit s'e-l vadă și când i'a oferit vin, bolnavul a beut.

Aceasta a făcut pe unii să creadă, că poate să fi avut *delirium tremens*.

Dl Pasteur a venit ear' pe la 2 1/2 oare ca s'e-l vadă și a stat lîngă el până la oara 4, când a murit. Moartea i'a fost foarte liniștită. Dl Pasteur spune, că n'a vădut până acum un cas de turbare cu atăta excitație.

Necropsia a fost făcută în ziua următoare, Luni la 4 oare, decătră dl profesor Richet asistat de dl Dr. Picqué, șeful seu de clinică, și de internii în prezența dlui Pasteur, dlui Roux, la o mulțime de doctori ruși și studenți români și francezi. Totul s'a găsit în aceeași stare ca și la Rușii, cari au murit la Hotel-Dieu. Meningele puțin congestionate la partea superioară și externă, plămîni și ficatul de asemenea congestionați, rărunții aproape în stare normală.

Inima dreaptă presenta pe una din valvulele auriculo-ventriculare o mică vegetație. Inima stîngă și aorta în stare normală. Nu există nici un semn de alcoolism.

Rana dela sprînceană era vindecată în afară, dar' în grosimea peleii se vedea încă echimosă. Dl profesor Richet crede că astă stare se datoreșce virusului rabic, deoarece-ce și Rușii cari au fost în serviciul d-sale unui nu erau încă vindecăți la plecare de enorme răni, pe cari le aveau, cu tot pansamentul antiseptic, ear' cei cari au murit le aveau tot în aceeași stare de echimosă. D. Pasteur a adăogat, că mica Pelletier, deși fusese mușcată de 40 zile, tot nu era vindecată când a venit să urmeze tratamentul d-sale.

Dl Roux, unul din tovarășii de lucru ai ilustrului savant, a luat bulbul rachidian și o parte din lobul anterior al creierului, pentru-ca s'e-l inoculeze la căni, iepuri și cobai, pentru-ca să vadă dacă vor turba. Aceia pe cari i'a inoculat cu bulbul Rușilor au prezentat aceleași simptome ca și cum ar fi fost mușcați de căni turbați.

Mărti dimineața Ioan Gagu a fost înmormîntat de legațiunea noastră la cimiterul dela Ivry. La ceremonia religioasă care s'a oficiat de părintele archimandrit al bisericii noastre în capela spitalului a asistat dl Bengescu, secretarul legațiunii și mai mulți Români.

Bolnava, care a mai rămas de grupul celor ce au ajuns acum în țeară, și-a isprăvit de mult tratamentul, dar' a fost reținută la spitalul Maternității, unde a făcut un copil, care preste câteva zile a murit. În cîrînd se va întoarce în țeară cu dl Dr. Brailov.

N. D.

Contribuiri pentru școala superioară de fetețe din Sibiu.

(Urmare.)

La apelul comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” de a contribui cu mijloace bănesci la înființarea și susținerea școlii superioare de fetețe cu internat, au mai răspuns:

Prin lista nr. 25 (colectant Ioan Ratiu, protopresbiter în Hațeg): Ioan Ratiu, protopresbiter 3 fl.; M. Botean, advocat 2 fl.; Lotti Muntean, n. Dragomir, proprietară 5 fl.; Sofia Peovits, proprietară 2 fl.; B. Popovits, comerciant 6 fl.; The (necetibil) Nicolae, comerciant 1 fl.; Todor Popeși, proprietar 1 fl.; Teodor Făgăraș, proprietar și țilpar 2 fl.; Teodor Doboiu, proprietar și arîndar 2 fl.; Ioane Baci, comerciant 1 fl.; Ioan Ianza, vicar 5 fl.; toți din Hațeg. Suma listei 30 fl.

Prin lista nr. 192. (colectant Ioan Filipan, protopop în Buza): Ioan Filipan, protopop în Buza 1 fl.; Otilia Prunca 20 cr.; Antoniu Moldovan, paroch în F.-Lac 1 fl.; Ana Moldovan, preoteasă 1 fl.; Susana Murășan, preoteasă în Szász-Zombor 1 fl.; Ana F. N. P. Filipan, preoteasă în Ujfalu 1 fl.; Anania Hosszu, preot în Tîfînu 1 fl.; Iuliana Anca, preoteasă 1 fl.; Ioan Buxbaum, preot în Sz.-Miklos 50 cr.; Gregoriu Moldovan, docent în Sânt.-Micleus 50 cr.; Vasiliu Gramma, învățator com. în Manic 50 cr.; Amalia Papiu, preoteasă în Intiu 50 cr.; Aurelia Ioan, preoteasă în Mateiu 50 cr. Suma listei 9 fl. 70 cr.

Prin lista nr. 107 (colectant Vas. Sarkadi, notar în Criscior): Paul Pop, subjude regiu în Vaskut 2 fl.; Petru Bogdan, în Criscior 2 fl.; Nicolae Chisiu, în Criscior 2 fl.; Hortensia Sarkadi n. Farcaș, profesoriță în Beiuș 1 fl.; Ioan Groza, preot în Criscior 1 fl.; Ana Bogdan, învățatoriță în Criscior 1 fl.; Saveta Bogdan, în Criscior 50 cr.; Anuța Bogdan, în Criscior 50 cr.; Iustin Bogdan, preot în Criscior 50 cr.; Luca Nemeș, jude comunal în Criscior 1 fl.; Vasile Sarkadi, not. în Criscior 1 fl. 50 cr. Suma listei 14 fl.

Au mai contribuit diletanții români din Sibiu, (doamnele: Silvia P. Barcianu, Aurelia Piposiu n. Roșescu. D-șoarele: Maria Roșescu, Otilia Piposiu, Aurelia Miha, Minerva de Herbay. Domnii: Virgil Onițiu, Victor Em. Tordășan, Isaia Popa, Pavel Opriș, Iulian Popescu, Cornel

G. Aiser. Vasile Gămulea) din reprezentațiunea lor ținută în 2/14 Maiu 1886: 23 fl. 89 cr.

Prin lista nr. 223 (colectant Mateiu Pop Gridean, jude de tablă în pensiune în Murăș-Oșorheiu): Iulia Francu 10 fl.; Andreiu Francu, jude de tablă 10 fl.; A. Stoica, jude de tablă 5 fl.; Petru Piposiu, jude de tablă 5 fl.; Servian Popoviciu, jude de tablă 5 fl.; Ioan Cergedi, jude de tablă 5 fl.; Iosif Pop, jude de tablă 5 fl.; Ioan Mezei, jude de tablă 1 fl.; Basiliu Hossu, protopop 5 fl.; Nicolau Moldovan, jude de trib. 1 fl.; Daniil Fogarași, jude de tablă 1 fl.; Demetriu Fogarași, neguțator 3 fl.; Demetriu Meier, neguțator 1 fl.; M. Albon, neguțator 1 fl.; Lazar Pepelovits, neguțator 1 fl.; M. Pop Gridean, jude de tablă în pensiune 5 fl.; toți din Murăș-Oșorheiu. Suma listei 64 fl.

Suma totală 6493 fl. 15 cr., 200 fl. obligațiuni, 932 fl. 43 cr. libel de depuneri.

Comitetul Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.

Varietăți.

(Glumă Veneză.) „Figaro” dela 12 l. c. aduce următoarea glumă: șef-revocatorul dela „Pester Lloyd” a primit permisiunea, de a primi și purta ordinul lui „Lazar”, ce i-s'a fost acordat.

(Tragedia unei familii.) În orașelul Heilsberg din Germania s'a întâmplat în 6 l. c. o dramă familiară înfiorătoare. Un măiestru bețiv și scăpăt, anume Schwarz, venind acasă seara tîrziu, a intrat în odaia unde dormia soția sa cu copilașul cel mai mic în brațe și a descărcat un revolver asupra lor, cari numai decăt au murit; după aceea nenorocitul merse într'altă odaie, unde dormiau alți trei copii ai sei: de 7, 9 și 11 ani. Aceștia încă fură împușcați de crudul lor părinte. În urmă nenorocitul ucigaș se sinucise însuși.

(Mijloacele financiare ale Iesuiților.) Diarele engleze atrag atențiunea asupra creșterii îngrozitoare a mijloacelor financiare ale Iesuiților. Un diar din Londra primește în această privință dela corespondentul seu din Roma următoarele amănunte îndestul de ciudate: Societatea Iesuiților a cumpărat acum de cîrînd un mare otel la Costanzi cu grădinile și anexele sale, de atunci a mai cumpărat vastul teren, care servia ca loc de exercițiu cuirasierilor gardei, și eacă că întreprinde de cealaltă parte a cîrîturii Folertino, tocmai în fața proprietăților de mai sus, o nouă clădire foarte mare. Clădirile în această parte a Romei vor avé în cîrînd însemnătatea unui mic oraș. Compania lui Ius mai face încă o mare clădire în apropiere de stațiunea drumului de fier. Se dîce, că aci are să clădească colegiul seu german. În fine, compania a cumpărat un mare teren în noul cartier, care este afară de „Poarta Pia”. De altă parte, congregațiunea propagandei a cumpărat palatul Mignanelli, care are să fie transformat într'un vast pensionat. Cersitorii franciscani, cari fuseseră expulsați din mănăstirea lor din vîrful Capitolului, pentru a face loc monumentului ce trebue să se ridice lui Victor Emanuel, clădesc o nouă mănăstire, care va fi cea mai frumoasă construcțiune din Roma. Un mare număr de alte comunități din Roma, mai puțin însemnate, atît de bărbați cât și de femei, cumpără într'una nouă proprietăți în părțile cele mai frumoase ale orașului.

(O înjurătură de ocașie.) Eată ce găsim într'un diar german: Apostolul Scheew, din Berlin boteza la Heinersdorf șese persoane de ambeșexse; ele intrară în apă fără a tremura de frig. Păstorul era să înceapă botezul, când deodată unul din neofii începî să strige: „Da rece mai e, fire-ar a dracului!” — Necredinciosul a fost imediat expulsat.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Lemberg, 18 Iunie n. Colegiul proprietarilor mari a ales de deputat pentru consiliul imperial pe industriașul Szizepanovozki, care este un mare aderent al proiectului de Sues în cestiunea vămii pe petrolu brut.

München, 18 Iunie n. În cameră sînt prezenți 155 din 159 deputați. Ministrul-president comunică introducerea regeței și suirea lui Otto la tron. Propune alegerea unei comisii de 28 pentru examinarea materialului prezentat de cabinet.

Sydney, 18 Iunie n. Vaporul francez „Dives” a debarcat pe insulele „Hebridele nouă” și trupele lui au arborat preste tot locul flamura franceză.

Edinburgh, 18 Iunie n. Gladstone a sosit aici. Aici și în toate stațiunile poporului l'a primit cu entusiasm. Șansele pentru alegeri au devenit mai favorabile pentru partida lui Gladstone.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

- 14 Septembrie a. c. imobilele lui Paul Bodor jun. decătră trib. reg. din Cluj.
- 28 Iulie a. c. imobilele lui Carol Heiden-dorf decătră jud. cerc. din Mediaș.
- 13 Iulie a. c. imobilele lui Albert Tőkés decătră trib. reg. din M.-Oșorhei, în comuna Maghiarus.
- 31 Iulie a. c. imobilele lui Ioan Seiverth, decătră jud. cerc. din Mediaș, în comuna Șaia.

Economic.

Sciri economice din România. „Curierul Prahovei” scrie: „După scirile ce avem din diferitele localități, starea sămănăturilor este înfrîntătoare. Porumburile arate în luna lui Martie sînt mai mari și dau oare-care speranță, însă cele din Aprilie, unele nici n'au răsărit; ear' altele abia răsărite li s'au îngălbinat foile. Grăul și-a făcut spic, dar' un spic mic și cu boabele seci; tot în aceeași stare este și orđul de toamnă sau timpuriu: ovăsurile sînt compromise cu desevîrșire.

„Burele de ploaie ce au cădut țilele aceste din urmă n'au adus mai nici un folos. La un pămînt așa de uscat și secetos, se cerea o ploaie bună, care să dureze cel puțin două, trei țile pentru-ca vegetațiunea să poată reînvia.”

Pesta bovină eară s'a apropiat de fruntaria română în Basarabia. Ministerul de interne al României, spune „Vocea Covurluiului,” a prescris înființarea unui cordon sanitar pe Prut dela Pogonesci, jud. Falcu, până la limita dintre județele Tutova și Covurlui. Trecerea din Rusia în România va fi permisă numai pe la Falcu, unde se va înființa un punct de observațiune.

Piața din Sibiu, 18 Iunie. Grâu hectolitru 47—80 chilo fl. 5.40 până fl. 6.20, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 4.20, până fl. 5.— secara 66 până 72 chilo fl. 3.40 până fl. 3.80, orđ 58 până 64 chilo fl. — până fl. —, ovės 38 până 45 chilo fl. 2.20 până fl. 2.60, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 4.40 până fl. 4.50, mēlaiul 74 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.50, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.50 până fl. 1.60, sēmēntă de cānepă 49 până 50 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.50 până fl. 6.50, linte 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, pāsāt de grāu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, fāinā Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slānina 100 chilo

fl. 46.— până fl. 50.—, unsoarea de porc fl. 46.— până fl. 50.—, sēu brut fl. 26.— până fl. 28.—, sēu de lumini fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de sēu fl. 55.— până fl. 56.—, sāpunul fl. — până fl. 32.—, fēn 100 chilo fl. 2.20 până fl. 2.40, cānepa fl. 30.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.25, spirul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 40 cr. carnea de vițel 36 până 40 cr., carnea de porc 40 până 44 cr., carnea de berbec — până — cr., ouē 10 cu 15 până 20 cr.

Tērgul de rīmātōri în Steinbruch. În 16 Iunie n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 39.— cr. până 40.— cr. unguresci grei, tineri 42.— cr. până 43.— cr., de mijloc 43.— cr. până 44.— cr., ușori 44.— cr. până 45.— cr., marfă țerāneascā, grea 41.— cr. până 42.— cr., de mijloc 42.— cr. până 43.— cr., ușoară 43.— cr. până 44.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori 41.½ cr. până 42.— cr., transito sērbesci grei 41.— cr. până 42.— cr., transito de mijloc 42.— cr. până 42.½ cr., transito ușori 42.— cr. până 42.½ cr., ingrāșāți cu ghindā — cr. până — cr. per 4% compenți la garā.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta

dela 17 Iunie st. n.

Grāu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până — 74—79 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.— până 8.30, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.90 până 8.20, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.— până 8.30, (de Bacskă) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.— până 8.30, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.50 până 7.90.

Sēcara (ungurescā) 70—72 Kilo fl. 6.20 până 6.40. (Orđ nutreț): 60—62 Kilo fl. 5.50 până 5.90; (de berārie) 62—84 Kilo fl. 6.80 până —.

Ovēs (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.30 până 6.70.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.35 până 5.40; de alt soi fl. 5.25 până 5.30.

Rapița fl. — până —; de Banat fl. — până —.

Mālaiu (unguresc): fl. 5.30 până 5.70.

Timpul de furnisare.

Grāu (primāvarā) 75 Kilo fl. — până — (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.55 până 7.57.

Sēcara (primāvarā) 69.½ Kilo fl. — până —.

Cucuruz (Maiu—Iunie) fl. 5.16 până 5.18.

Rapița (August—Septembrie) fl. 10.½ până 10.¾.

Spirit (brut) 100 L. fl. 25.— până 25.50.

Bursa de București.

Cota oficială dela 16 Iunie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	vend.
Rur. conv. (6%)	—	—
Acț. de asig. Dacia-Rom.	263.½	264.—
Banca națională a României	1014.—	—
Impr. oraș. București	—	—
Acț. de asig. Națională	—	—
Credit mob. rom.	—	—
Scrișuri fonciare urbane (5%)	—	—
Schimb 4 luni	—	34.—
Societ. const.	162.½	280.½
Aur	14.½	14.¾

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor: Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 3 Iunie 1886.

Vendătorii	Cumpărătorii	Hectol.	Greut. libre	Prețul lei in aur	Observații
Gheorghiad	G. Mendl	Porumb	1000	60½	Caic
Sassu	Manari	"	1350	59½	Magazie
Evloghiu	L. Mendl	"	750	61½	"
"	"	"	400	57¾	"
Bloch	Ali Efendi	Orđ	800	43	Slep
Silberstein	G. Mendl	Porumb	3050	58	Caic
Verona	Feitler	"	3450	61	"
Frieschman	G. Mendl	"	800	62	Magazie
Diomidi	"	"	2000	63	"
Grosovici	Bloch	"	2600	60	"
Petricioni	Peirano	"	1900	59½	Slep
Politi	L. Mendl	"	6000	59	"
Stamatopolo	Feitler	"	5000	57	Caic
Cușof	Petricioni	Grāu	2600	59	Caic
Ileraim Efendi	"	"	1300	55½	"
Emberico	Marchiani	"	1500	58	"
"	"	"	700	57	"

Bursa de Budapesta

din 17 Iunie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	—
" " " " 4%	106.35
" " " " 5%	94.85
Imprumutul căilor ferate ung.	154.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	120.25
Bonuri rurale ung.	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " bānățene-timișene	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " transilvane	105.—
" " croato-slavone	105.—
Despăgubire pentru dija ung. de vin	100.—
Imprumut cu premiu ung.	120.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	125.—
Renta de hārtie austriacā	85.20
" " argint austriacā	85.75
" " aur austriacā	116.50
Losurile austr. din 1860	139.—
Acțiunile băncii austro-ungare	830.—
" " de credit ung.	288.75
" " " austr.	282.—
Argintul	101.—
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	5.93
Galbeni împărătesci	9.97
Napoleon-d'ori	61.90
Mārci 100 imp. germane	126.15
Londra 10 Livres sterlingi	—

Bursa de Viena

din 17 Iunie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	106.25
" " hārtie " 4%	94.85
" " " 5%	154.50
Imprumutul căilor ferate ung.	100.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	128.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	120.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	105.25
Bonuri rurale ung.	105.25
" " " cu cl. de sortare	105.25
" " " bānățene-timișene	105.20
" " " cu cl. de sortare	105.20
" " transilvane	105.20
" " croato-slavone	105.20
Despăgubire pentru dija ung. de vin	99.60
Imprumut cu premiu ung.	120.20
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	125.—
Rentă de hārtie austriacā	85.25
" " argint austriacā	85.70
Rentă de aur austriacā	116.80
Losuri austr. din 1860	139.20
Acțiunile băncii austro-ungare	879.—
" " de credit ung.	299.50
" " " austr.	282.90
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.94
Napoleon-d'ori	10.½
Mārci 100 imp. germane	61.90
Londra 10 Livres sterlingi	126.15

Cursul pieței din Sibiu.

din 18 Iunie st. n. 1886.

Hārtie-monetă romānă	Cump.	8.55	vend.	8.65
Lire turcesci	"	11.20	"	11.28
Imperiali	"	10.20	"	10.28
Ruble rusesci	"	1.21½	"	1.23

Premii pentru scolari!

Din

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”

au apărut până acuma:

1. **Pădureanca.** Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.
4. **Pipēru Pētru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
5. **Păcală și Tāndală.** Anecdōtă de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legānat.** Poveste de Gr. Sima a lui Iōn. Un exemplar 8 cr. sau 50 bani.
8. **Colăcārītul.** Obiceiurile țeranilor romāni la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 40 bani.
9. **Filica a nouē mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfāntul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Īndērētnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
13. **Blāstēm de mamā.** Legendă populară din giurul Nāsēudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 15 bani.
14. **Bunica** de Bojena Nēmcoová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima a lui Iōn. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bētrāni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frēmētări de limbă, adunate de Gr. Sima a lui Iōn. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pāmēntul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Cāldārușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tānāsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor ĩndērētnic.** Novellă de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietinul meu Vēnturā-Tearā.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scāpērātōarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vendătorilor, se dă rabatul cuvenit.

[293] 3

Testimoniu pentru scoale populare una sută 80 cr.

Anunț

Foarte interesant pentru fiecare familie!

Am luat depositul uriaș al unei foarte renumite fabrici de marfă de argint Phönix pentru un preț foarte ieftin, încât eu singur sînt în stare a vinde

O garnitură de recuisite de mănecare de argint-Phönix

foarte solide, provēdute cu patentă produse din cel mai fin argint-Phönix, pentru următoarele prețuri foarte ieftine și adevă în bucăți singuraticice:

6 bucăți cuțite de measă cu mănunchiu de oțel atașat	fl. 2.—
6 bucăți linguri de mănecare cu coroană, patentate din argint-Phönix	1.50
6 bucăți furcuțe cu coroană, patentate, din argint massiv Phönix	1.50
6 bucăți linguri pentru cafea cu coroană, patentate, massive din argint-Phönix	—65
6 bucăți linguri fine pentru ouē	—45
6 bucăți păhărele pentru oue foarte frumoase și foarte fine	—80
1 strēcūrātōare pentru teā cu coadā, massivā și excelentā	—50
1 lingurā pentru lapte, massivā și excelentā	—75
1 lingurā pentru supā	1.—
1 punte pentru cuțit	1.25
2 sfetnice foarte frumoase pentru measă	1.—
1 tassā massivā foarte frumoasā pentru prezentat	1.50
1 spulberātōr fin pentru zahar sau piper	—40

La olaltă fl. 13.30

Același serviț complet 49 bucăți, comandat odată îl dau numai cu 10 fl. Acest Phönix patentat ocupă rangul āntāiu între imitațiunile de argint; rămāne adevă totdeuna alb ca argintul veritabil și, în contrast cu celelalte metale, nu e expus nici cānd ruginirii prin urmare e foarte inofensiv pentru sāmētate, și pentru aceea îl recomand cu insistență și pentru cualitatea sa durabilă, posesorilor de cafenele și birturi. Fiecare reprimisce numai decāt banii, dacā marfa trimisă de mine nu-i convine. Poate prin urmare comanda fiecare fără risic. Trimiterea se face cu rambursă sau cassa. P. T. public poate sē vadā în biroul meu mulțime de epistole de recunoscință ca comande repețite.

Adresa:

Universal-Export-Bureau S. Löw
Wien, II grosse Schiffgasse 3/B.

P. S. Se advertisează de argint Britania, care e pregătīt numai din plev cu obducere de etain ca dovadă dau 61 bucăți din astfel de argint Britania numai cu fl. 7.50 cu 5% rabat.

[270] 4—6